

A MÁSODIK EXPEDÍCIÓ

Azt beszéljük, és valami a műhold-felvételeken is látszódott, hogy évente egyszer néhány órára egy romváros jelenik meg valahol az erdőben. Ugyanazon a vidéken, de mindig egy kicsit máshol, és noha észlelték jó pár éve, még nem sikerült megjósolni a következő felbukkanás helyét.

Volt a városnak egy magasabb és két alacsonyabb tornya, egy nagyobb kockaépülete, talán csarnoka, egy piactere és több zömök háza – bár ezek az elnevezések eléggé önkényesek. Az arra repülő drónok jeleit zavarta valami, illetve az erdő fölött gyakori a pára, és tiszta időben is elmosódtak a műholdak képei.

A város teljesen kihaltak, növényektől benőttnek mutatkozott. A megjelenését és az eltűnését nem kísérte semmilyen jelenség, az egyik képkockán még ott volt, a következőn már nem, akármilyen gyorsan filmezték is. Igazán bosszantó volt, hogy mintha nem szorított volna ki levegőt, semmit sem mozdított meg a város, amikor jött-ment.

Született egy elmélet, miszerint az egész csak egy hologram, fényjáték, emiatt nem is hat a környezetére. Ez az elmélet akkor cáfolódott meg, amikor egy drónt az egyik toronynak irányítottak, és egy másik drón figyelte a távolból, ahogyan összetört és lezuhant a szerkezet az ütközéstől. A város eltűnése után nem találták a drón roncsait, bár lehet, felakadt egy fán, és a gyorsan burjánzó növényzet bekebelezte. Lehet, hogy a város vitte magával.

Később egyszer besugározták a csarnok tetejét lézerrel. Lyukat ütöttek a vélhetően csiszolt kőlapba, de nem történt semmi. Ott tátongott a lyuk, aztán eltűnt a város majdnem menetrend szerint. A következő megjelenésekor a csarnok tetején nem találták az illető lyukat.

Egy szondát irányítottak aztán a csarnok tetejére. Filmezett, méricskelt, küszködött a jelek kiküldésével, aztán nyoma veszett a várossal együtt.

Az első emberes expedíció négytagú volt. Egy fizikus, egy régész és két katona körözött egy helikopterben, beöltözve, ejtőernyővel, már napok óta – időnként a város megjelenése késett. Amikor végre megtalálták a várost, és ugrottak, már késő volt. Egyikük szinte megérintette a tornyot, amikor az egész eltűnt, és ők a háborítatlan fák közé érkeztek.

A második expedícióra csak több év múlva került sor. Nyolc, egyenként négytagú csapat indult azzal a reménnyel, hogy legalább az egyik bejut a városba. Rákészültek, hogy a város esetleg a vártnál hamarabb jelenik meg, de végül késett egy hónapot. A hatos csapat járt ígéretesen közel, őket érte hát a szerencse. A távolból készített felvételeken kivehető volt, amint az ejtőernyősök megérkeznek a piactérre, megszabadulnak az ernyőtől, és pakolni kezdik a felszerelést. Aztán a város, órákkal hamarabb a vártnál, eltűnt.

A csapat tagjait az Antarktiszról szedték össze még aznap. Három végül meghalt, a negyediknek pedig lefagytak a lábai és a kezeiről több ujj. Kérdezték, többé nem beszélt egy hangot sem.